

Kui illus, tanna ja rumildane Jani firrif on, wõib iggaüks, kellel himmo on, iggas tahhes näha.

Ja ni hästi firrif illus tui ka sure Jummalu auuts ja kogguduse rõmuts said tannawo Nelli-pühhi esimesel pühhal tannad ued õrrilad 40ne healega sisseõnnistatud, mis õrrilameistri Normanni läbbi wägga hästi ehhitatud on ja 5500 rubla hõbb. maksid.

Jani kogguduse wasto agga hūab sefinnane temma uus firrif: „Sing! lida Jehowat, ja keif, mis sinno sees, temma pühha nimme. Sing! lida Jehowat, ja ärra nunnusta mitte temma heateggemise ärra.“

Kun. Law. 103, 1—2.

Muwäärt abbimees.

Konfistoriumist lituse-auftroni wäärt arwatud kiri.

„Auus Pealik,“ — ütles naerdes üks Brantise wäe kapten omma üllema ette astudes; „auus Pealik, soldat Oswalt pallub enuast jälle ühheks päwaks lahti.“ — „Miks pärrast?“ küsis pealik nurisjedes. — „Temma tahhab jälle Pariisi linna minna,“ olli wastus. — „Wõi ilka jesamma palwe?“ ütles pealik, „se ei olle mitte wõimalik. Kapten Venorm, öölge selle esitid innimehese: tui temma ilka ommas wannas kumbes tahhab ellada, hõhhiis läab ta wimaks peast rummalaks. Ka sedda

öölge temmale: tui ta weel ülesford agga julgeb nijugguse palwega minnu ette tulla, et ma tedda siis kolmeks päwaks lasjen puri panna. Mi tana tui ma weel pealik jelle wäe ille ollen, ei pea soldat Oswalt mitte ennam Pariisi linna sama.“

Nõnda kõnneldi kümmelonna aasta eest ühhes sures kasfarmi hõwis Kuangi linnas. Mees, kelle ille pealik ni wihhasaks jai, olli kõige parrem soldat polkus, agga kapteni tunnistust möda, olli temmal üks juur wigga: temma olli soldati seisuse tarwis liga wagga. Oswalt olli jubba tuus aastat wäe tenistuses, ja kõik jelle aja olli temma enuast auaste illespiddanud. Esimeste aastate sees olli temma omma üllemate mehest armas, agga poolteist aastat teed olli asfi üdna teists läinud, sest iggaüks niid pilkas tedda. Se tulli sest: Pariisi linnas, kus temma wäe polk mõnne aja eest seisis, olli Oswalt ühhe missionäriaga tutwaks sanud. Se wagga mees näggi, et meie Oswalt muidu küll auwäärt mees olli, agga et temmal üks asfi ommeti pudus, ja se asfi olli Jummalu kartus, ilma kellelta keif innimehe kartus ja õigus mitte ei tõlba. Oswalt hakkas sedda auwäärt meest armastama, kes temmale rõõmsa süddamega selle Jummalu armu tulutas, kes omma armu Poja surma andis, et Ta meid pattusid innimesi iggawest hulkatusest piddi ärrapeastma. Temma näitas, tuida almu ütsi Jummalu truus ja heldus jütjadit